

Jeg vil også sige, at som omtalt sker tabene ved økonomisk sammenbrud jo i landbruget normalt først typisk, efter at de første 5 år er gået, og hvis det om 5-10 år går rigtig skidt for landbrugserhvervet, kan udvidelsen af YJ-ordningen bliver dyr for staten, nøjagtig som hr. Kristen Touborg sagde, men går det fortsat godt, vil staten ikke lide tab på låneforhøjelsen.

Der er altså tale om lån, som løber i 20 år, ja, hvis vi tager muligheden for suppleringslån med, så er det faktisk i 27 år. Jeg er ikke i stand til at spå om noget, der ligger så langt ude i fremtiden, jeg kan kun budgettere ud fra de forudsætninger, vi kender til i dag.

Jeg har tidligere vedrørende landbrugets ønsker om forhøjelse af det maksimale statsgaranterede lån indtaget en meget forsigtig holdning. Nu har vi så haft en diskussion her, og jeg kan også forstå, at et flertal i udvalget er for at følge de unge landmænds ønske. Det synes jeg også på baggrund af de beregninger, vi har set, vi kan gøre, for de statsfinansielle beregninger 4-5 år frem i tiden viser, at en forbedring er udgiftsneutral for staten. Så det er jo et valg, man træffer her. Bare man ikke begynder at tage det som en eksakt videnskab, men ser, at det er et valg; det er et gæt, man foretager om fremtiden.

Jeg synes faktisk, at vi politikere tit bliver kritiseret for at halte bagefter den udvikling, der sker i samfundet. I det her tilfælde kan hr. Kristen Touborg have ret i, at vi måske er lidt foran, men det betragter jeg altså kun som noget positivt.

Lad mig så slutte med at sige, at beregningerne, altså skønnene, så godt vi nu engang kan lave dem, frem til 2010 viser, at det ikke koster noget for staten at forbedre etableringsmulighederne for de unge landmænd. I et sådant scenario er det svært ikke at følge LandboUngdoms ønsker. Det er trods alt deres medlemmer, der skal sikre dansk landbrugs fremtid, og det synes jeg faktisk vi skulle gøre her i fællesskab.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Tak til ministeren for svaret.

Det er rigtigt, at LandboUngdom er med i henvendelsen, og det er Dansk Landbrug og Dansk Erhvervsgartnerforening også. Det er jo ikke så forunderligt, at det er sådan, at lobbyistorganisationer forsøger at rage så meget til sig som overhovedet muligt. Det kan man jo ikke være forundret over. Det er sådan set deres opgave, så det skal jeg ikke bebrejde dem. Jeg vil

nøjes med at bebrejde regeringen, at den går denne her vej.

Så må jeg sige, at når ministeren har den opfattelse nu, som er modsat den, han havde ved førstebehandlingen, må det vel være sådan, at en af tingene, der står der, er usand. Enten må ministeren i dag have udtalt noget usandt, eller også må det, der er skrevet i høringssvarene, være galt, for begge dele kan vel ikke passe.

(Kort bemærkning).

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt): Jeg kender jo godt hr. Kristen Touborgs interesse for dansk landbrug, og den ved jeg stadig er intakt. Men jeg vil bare sige til hr. Kristen Touborg, at jeg tror, man skal passe på med at begive sig ud i at sige noget eksakt videnskabeligt om, hvad der vil ske om 10, 15, 20 år.

Jeg siger kun, at når man laver de her beregninger, så kan man lave dem ud fra, at man tror på, at det fortsætter, som det er i dag, med en god, sund økonomi. Hvis det forsætter – og det kan hr. Kristen Touborg jo gøre meget for – så er jeg helt sikker på, at så vil beregningerne, sådan som de jo også viser det, fortælle os, at vi ikke vil få nogen problemer. Man kan også opstille nogle scenarier, som gør det modsatte. Og sådan er det nu engang, det er et valg, man træffer. Jeg synes faktisk, at hr. Kristen Touborg skulle lade hensynet til ungdommen komme først.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Nu vil jeg bare sige til ministeren, at det sådan set ikke er mig, der har påstået noget. Det er ikke mig, der er gået herop og har påstået noget, jeg har bare ridset op, hvad det er, regeringen har sagt før og efter.

Kl. 17.25

Men jeg synes, det ville være lidt interessant, om ministeren ville redegøre for, hvad det er, der har ændret sig så meget. Man sagde, at de økonomiske sammenbrud ville blive omfattende og statens tab på garantier katastrofalt store. Hvad er det, der har ændret sig så meget, siden vi havde førstebehandlingen, at det ikke står til troende mere? Det glemte ministeren at svare på. Det var måske en god idé at prøve på det.

(Kort bemærkning).

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt): Jeg har jo netop svaret hr. Kristen Touborg, at her taler vi ikke om en eksakt viden, vi taler om